

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6820200607
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6820200607.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členov senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a Mgr. Radoslavy Strhárskej, v právnej veci žalobcu J. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, XXX XX H., právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, proti žalovanému s Autoleasing SK, s. r. o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 46 806 491, právne zastúpenému Nosko & Partners s. r. o., so sídlom Podjavorinskej 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 860 107, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Revúca sp.zn. 7Csp/22/2020-251 zo dňa 16. septembra 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Revúca sp.zn. 7Csp/22/2020-251 zo dňa 16. septembra 2020 m e n í tak, že žalobu zamietá.

II. Žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. N. XX/XXXXXXXXX zo dňa 14.12.2016 uzatvorený medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Druhou výrokovou vetou priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou podanou súde prvej inštancie dňa 14.04.2020 sa žalobca proti žalovanému domáhal určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. N zo dňa 14.12.2016 (ďalej len „zmluva o úvere“) uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie zistil, že dňa 14.12.2016 uzatvoril žalobca s predávajúcim AUTOCENTRUM AAA Auto, a.s. kúpnu zmluvu (ďalej len „kúpna zmluva“) na kúpu osobného automobilu Y. S. za kúpnu cenu vo výške 5.434,-- Eur s tým, že časť kúpnej ceny vo výške 1.423,80 Eur mala byť predávajúcemu uhradená pri podpise kúpnej zmluvy a doplatok kúpnej ceny vo výške 4.010,20 Eur mal byť predávajúcemu uhradený prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej so spoločnosťou s Autoleasing SK, s.r.o. na bankový účet predávajúceho najneskôr do 7 dní odo dňa podpisu kúpnej zmluvy. Zo zmluvy o úvere súd prvej inštancie zistil, že žalobca a žalovaný uzatvorili zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru na obstaranie motorového vozidla. V zmysle uvedenej zmluvy je kúpna cena vozidla vo výške 7.119,-- Eur a časť kúpnej ceny uhradenej klientom predajcovi je vo výške 1.423,80 Eur. Celková výška úveru je v zmysle zmluvy vo výške 5.695,20 Eur, z toho úhrada vozidla vo výške 5.695,20 Eur, celková čiastka zaplatená klientom je vo výške 7 227,36 Eur, doba trvania úverovej zmluvy: 72 mesiacov, s počtom mesačných splátok 72, výška odplaty 8,19 %, náklady spojené s poskytnutím úveru vo výške 0,-- Eur, priemerná RPMN 15,86 %, výška RPMN v deň

uzavretia zmluvy je 8,50 %. Zo žiadosti o úver na dopravnú techniku pre fyzické osoby nepodnikateľov B. 16/61030458, datovanej ku dňu 13.12.2016 (ďalej len „žiadosť o úver“) súd prvej inštancie zistil, že žalobca mal požiadať žalovaného o úver na kúpu vozidla Y. S. M. II G. X.X V. za kúpnu cenu 7.119,-- Eur, s termínom odovzdania vozidla dňa 13.12.2016, v zmysle žiadosti bola časť kúpnej ceny hradená u dodávateľa vo výške 1.423,80 Eur a žiadaná výška úveru bola vo výške 5.695,20 Eur. Z faktúry č. O vydanéj a splatnej dňa 14.12.2016 (ďalej len „faktúra“) súd prvej inštancie zistil, že predávajúci fakturoval žalobcovi sumu 7.119,-- Eur, z čoho suma 5.343,-- Eur bola za vozidlo Y. S. II X.X V., suma 499,-- Eur bola za Doplnkový zákaznícky servis 2, cena vo výške 196,-- Eur bola za tovar označený ako „TT J. V. W.“, suma 165,-- Eur bola za tovar označený ako W. J., suma 565,-- Eur za „M. D. 1-hviezda“ a suma 260,-- Eur za tovar označený ako miniD. O. v úvere. Z odpovede Ministerstva spravodlivosti na základe žiadosti právneho zástupcu žalobcu zo dňa 10.10.2019 vyplýva, že poplatok za doplnkové služby - príprava vozidla k predaju, doplnkový zákaznícky servis vyhodnotený ministerstvom ako neprijateľná zmluvná podmienka, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná, je neprijateľnou z dôvodu jej neurčitosti a netransparentnosti.

3. Zmluvu o úvere súd prvej inštancie posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu. Súd prvej inštancie konštatoval, že v prejednávanej spore nebolo medzi stranami sporné, že žalobca v právnom postavení dlžníka uzatvoril predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere so žalovaným za účelom financovania časti kúpnej ceny motorového vozidla značky XX.XX.XXXX S., s tým, že v kúpnej zmluve zo dňa 14.12.2016 uzavretej medzi žalobcom a spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. je uvedená celková kúpna cena automobilu vo výške 5.434,-- Eur, ktorá bola vo výške 1.423,80 Eur zaplatená v hotovosti žalobcom a zvyšná časť vo výške 4.010,20 Eur bola financovaná z úveru poskytnutého na základe predmetnej úverovej zmluvy, na ktorú výslovne kúpna zmluva odkazuje. Predmetnú úverovú zmluvu uzatváral žalovaný v zastúpení predajcom predmetného motorového vozidla. Keďže v predmetnej úverovej zmluve je uvedená iná výška časti kúpnej ceny neuhradenej klientom ako celková výška úveru, predstavujúca sumu 5.695,20 Eur oproti časti kúpnej ceny, ktorá mala byť financovaná na základe predmetného spotrebiteľského úveru (t.j. 4.010,20 Eur) v zmysle kúpnej zmluvy, súd prvej inštancie sa primárne zaoberal otázkou vzájomného vzťahu predmetnej úverovej zmluvy a kúpnej zmluvy. Zo samotnej kúpnej zmluvy vyplýva jednoznačne vôľa žalobcu uzatvoriť úverovú zmluvu so žalovaným za účelom financovania časti kúpnej ceny. S poukazom na charakter predmetnej úverovej zmluvy súd prvej inštancie túto posúdil v zmysle § 15 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetných zmlúv (ďalej len ako „zákon o spotrebiteľskom úvere“) ako tzv. zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere a dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere a predmetná kúpna zmluva tvoria na základe žalobcom prejavenej vôle jeden obchodný celok a sú od seba podľa § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka navzájom závislé. Úverová zmluva bola dojednaná výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru, čo vyplýva jednak zo samotnej kúpnej zmluvy zo dňa 14.12.2016, podľa ktorej „časť kúpnej ceny vo výške 1.423,80 Eur bola predávajúcemu zaplatená v hotovosti pri podpise tejto zmluvy, čo predávajúci podpisom na tejto zmluve potvrdzuje a zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 4.010,20 Eur bude predávajúcemu zaplatená prostredníctvom úveru na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzatvorenej medzi kupujúcim a obchodnou spoločnosťou Autoleasing SK, s.r.o. IČO: 46 806 491 so sídlom v Bratislave na bankový účet najneskôr do 7 dní odo dňa podpisu tejto zmluvy“, ako aj zo samotnej zmluvy o úvere, podľa ktorej „Úverová zmluva je zmluvou o viazanom spotrebiteľskom úvere, ktorá je dojednaná výhradne na financovanie kúpy vozidla.“. Pokiaľ ide o rozdiel výšky časti kúpnej ceny, ktorou mala byť financovaná kúpa predmetného motorového vozidla uvedená v kúpnej zmluve a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru, súd prvej inštancie zistil, že tento sa rovná cene určitých doplnkových „služieb“ účtovaných vo faktúre č. O zo dňa 14.12.2016, ktoré však v úverovej zmluve ani v žiadnom inom zmluvnom dokumente nie sú špecifikované a zo žiadneho listinného dôkazu nevyplýva ani vôľa žalobcu objednať si uvedené „služby“. Podľa faktúry č. O zo dňa 14.12.2016 majú byť týmito doplnkovými službami, resp. tovarmi U. v cene 499,- Eur s DPH, „W.“, v cene 196,-- Eur s DPH, „W. J.“ v cene 165,-- Eur s DPH, „M. D. X-hviezda“ za cenu 565,-- Eur s DPH a „miniD. O. v úvere“ za cenu 260,-- Eur. Z výpovede žalobcu vyplynulo, že on nemal záujem o žiadne z uvedených služieb, resp. tovarov a v súvislosti s lekárníčkou a tabletom, že toto malo byť prezentované ako darček od predajcu motorového vozidla. Žalovaný síce poukazyval na to, že úver bol žalobcovi poskytnutý na základe jeho žiadosti zo dňa 13.12.2016, v zmysle ktorej bola výška úveru dohodnutá od počiatku na sumu 5.695,20 Eur, súd prvej inštancie však v uvedenej súvislosti vyhodnotil výpoveď žalobcu ako hodnovernú a mal za to, že žiadosť o úver datovanú ku dňu predchádzajúcemu dňu podpisu úverovej zmluvy a ostatných dokumentov, žalobca v skutočnosti podpísal spoločne so všetkými listinami v deň

prevzatia vozidla, t.j. dňa 14.12.2016 a že táto nekorešponduje so skutočne prejavenu vôľou žalobcu. Takéto praktiky žalovaného, keď pod kúpnu cenu vozidla „skrýva“ poplatky za iluzórne služby resp. produkty, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, a ktoré mali byť zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom v súlade s kogentnou zákonnou definíciou spotrebiteľského úveru a nákladov spojených so spotrebiteľským úverom, nie je možné hodnotiť inak než obchádzanie zákona, ktorému nemožno poskytnúť akúkoľvek právnu ochranu. Vo vzťahu k uvedenému súd prvej inštancie poukázal na rozsudok SD EÚ vo veci C-377/14, najmä na bod 3 tohto rozsudku, pričom uviedol, že aj podľa legálnej definície pojmu celková výška spotrebiteľského úveru obsiahnutej v § 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch sa celkovou výškou spotrebiteľského úveru na účely tohto zákona rozumie maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

4. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie dospel k záveru, že úverová zmluva je v časti čo do poskytnutia úveru prevyšujúceho časť kúpnej ceny motorového vozidla, ktorá mala byť financovaná týmto úverom, neplatný právny úkon z dôvodu nedostatku vôle žalobcu uzavrieť úverovú zmluvu na financovanie týchto ďalších produktov resp. služieb, a to v zmysle § 37 v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka. Z vyššie uvedených dôvodov sa súd prvej inštancie potom stotožnil s argumentáciou žalobcu, že v predmetnej úverovej zmluve je nesprávne uvedená celková výška spotrebiteľského úveru, keď v uvedenej úverovej zmluve je uvedená výška úveru 5.695,20 Eur, pričom správne mala byť uvedená výška úveru 4.010,20 Eur, čo má v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

5. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že nesprávne uvedená výška úveru má súčasne vplyv na výšku RPMN uvedenú v zmluve, keď táto výška je zjavne uvedená chybné v neprospech spotrebiteľa (v nižšej, ako skutočnej výške), nakoľko je prepočítaná na výšku úveru vo výške 5.695,20 Eur, aj keď správne mala byť prepočítaná na výšku úveru 4.010,20 Eur. Súd prvej inštancie však túto skutočnosť uviedol k vyššie uvedenému dôvodu bezúročnosti úveru len podporne, nakoľko s výnimkou internetovej kalkulačky na prepočet RPMN, ktorá, ako bolo súdu prvej inštancie z úradnej činnosti známe, vykazuje určité nepresnosti, súd nedisponuje inou možnosťou relevantne si uvedený údaj prepočítať a nakoľko je úver z predmetnej zmluvy už pre vyššie uvedený nedostatok považovaný za bezúročný a bez poplatkov, nepovažoval za účelné dopytovať iné inštitúcie (napr. NBS) za účelom vykonania presného prepočtu RPMN v danej veci, nakoľko by to nemohlo viesť k inému, ako už zistenému následku.

6. Súd prvej inštancie tiež poukázal na to, že úverová zmluva neobsahuje ani náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Žalobca podľa názoru súdu účinne poprel tvrdenie žalovaného, že splátkový kalendár obsahujúci rozpis termínov splátok, ich výšky a termínu konečnej splatnosti úveru mu nebol doručovaný dodatočne, že žalobca pri podpise zmluvy mal vedomosť o dátume splatnosti každej jednej splátky aj dátume konečnej splatnosti úveru, t.j. poslednej úverovej splátky. Žalobca hodnoverne opísal proces uzatvárania zmluvy, kedy splátkový kalendár obsahujúci podstatné náležitosti zmluvy o úvere mu nebol predložený vopred, nemal dostatočný priestor sa s ním náležite oboznámiť, bol mu daný spolu s množstvom ďalších dokumentov ako posledný predložený na podpis. Súd prvej inštancie sa priklonil k argumentácii žalobcu, že poukaz na VOP, ktoré odkazujú na splátkový kalendár, je v rozpore so znením zákona o spotrebiteľských úveroch a tiež súčasne s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15: bod 34 rozhodnutia. Údaj o termíne konečnej splatnosti v úverovej zmluve absentuje a ani neobsahuje jednoznačné a presné odkazy na iné písomnosti alebo trvalé nosiče, ktoré by mali obsahovať tieto náležitosti. V Zmluve o úvere sa v časti I. „Úverová zmluva“, článok „Základné údaje o poskytnutom úvere“ nenachádza zmienka o informácii, kde by sa mal nachádzať údaj o termíne konečnej splatnosti. V Zmluve o úvere zjavne nie je náležitosť termínu konečnej splatnosti uvedená a dojednaná. Aj z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie považoval za nutné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

7. Konštatoval, že žalobca na pojednávaní upustil od tvrdenia, že veriteľ- žalovaný nekonal s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver a pôvodne navrhoval doplniť dokazovanie vo vzťahu k preukázaniu, či zo strany žalovaného nedošlo k hrubému porušeniu povinností v súvislosti s posúdením schopnosti žalobcu riadne splácať úver. Zároveň už súd prvej inštancie

nepovažoval za účelné a hospodárne vykonávať ďalšie dokazovanie a za tým účelom odročovať pojednávanie, nakoľko už mal aj tak preukázané, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

8. Súd prvej inštancie uznal, že aj priemerný spotrebiteľ musí pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy spĺňať určitú mieru ostražitosťi a je pravdou, že žalobca sám priznal, že si zmluvu neprečítal, resp. že si prečítal len prvú stranu, avšak vyslovil názor, že to nič nemení na tom, že žalovaný, ako tzv. silnejší subjekt musí postupovať pri výkone svojej podnikateľskej činnosti, ktorou je aj poskytovanie úverov spotrebiteľom, s odbornou starostlivosťou a uvádzať náležitosti spotrebiteľskej zmluvy jasne, určito a zrozumiteľne a taktiež už aj pri kontraktáčnom procese so spotrebiteľmi postupovať tak, aby aj menej ostražití spotrebiteľia, u ktorých je predpoklad, že si podrobne nebudú čítať rozsiahlu zmluvnú dokumentáciu a obchodné podmienky, nemohli mať pochybnosť o tom, čo podpisujú, resp. že im na základe zmluvy bude poskytnuté to, čo skutočne žiadajú, na čom sa s poskytovateľom úveru dohodli. Postup žalovaného naopak vzbudzuje dojem vedomého uvedenia žalobcu (a iných spotrebiteľov) do omylu (výška úveru) a zneužitia ich slabšieho postavenia.

9. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) tak, že žalobcovi, ktorý bol vo veci plne úspešný priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril zmluvu o úvere s iným subjektom ako kúpnu zmluvu. Nespochybnil, že výška kúpnej ceny v zmluve o úvere a v kúpnej zmluve je určená rozdielne, avšak uviedol, že nie je zmluvnou stranou kúpnej zmluvy. Dal do pozornosti, že kúpna zmluva a v nej uvedená kúpna cena sa výlučne týka vozidla, pričom on financoval žalobcovi obstaranie vozidla, t.j. nielen kúpnu cenu vozidla, ale aj ďalšie doplnkové služby, o ktoré mal žalobca záujem. Vyslovil názor, že toto zmluvné dojednanie aj vzhľadom na závislosť oboch zmlúv je potrebné vykladať aj s ohľadom na vystavenú faktúru, ktorou bol fakturovaný predaj auta vrátane doplnkového servisu s tým, že celková fakturovaná suma korešponduje s kúpnu cenou vozidla v zmluve o úvere. Faktúru žalobca osobne prevzal, čo potvrdil aj svojim podpisom. Preto podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie mal brať do úvahy aj faktúru, ktorá bola žalobcovi odovzdaná v rovnakom okamihu ako kúpna zmluva. a v rovnakom okamihu došlo k ich podpísaniu zo strany žalobcu. Zdôraznil, že pre neho ako veriteľa zo zmluvy o úvere je rozhodujúcim prejavom vôle klienta (žalobcu) získať úver uvedený v žiadosti o úver a napokon je rozhodujúcou aj samotná zmluva o úvere, z ktorej jednoznačne vyplýva konkrétna výška úveru, ktorú skutočne žalobcovi aj poskytol. Uviedol, že pokiaľ žalobca s doplnkovými službami nesúhlasil, resp. nemal o nich záujem, tak nemal s nimi súhlasiť a tieto zmluvy neuzatvoriť. Úver bol žalobcovi poskytnutý na základe jeho žiadosti, pričom už od počiatku bola výška úveru medzi žalobcom a ním dohodnutá vo výške podľa zmluvy o úvere a túto výšku sám žalobca požadoval od neho. Navyiac uviedol, že žalobca nie je povinný vrátiť mu kúpnu cenu vozidla, ale úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere spolu s dojednaným úrokom. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14Co/203/2019, ktorý riešil odvolanie v rovnakej skutkovej a právnej veci a na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9CoCsp/22/2020, ktorý uvádza rovnaké právne závery ako rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici. Uviedol, že celková výška spotrebiteľského úveru je uvedená správne, keď presne kopíruje ním poskytnutý úver žalobcovi. Nakoľko preukázal, že žalobcovi poskytol úver v zmysle zmluvy o úvere, tomuto úveru zodpovedá aj RPMN, ktorú určuje aj zmluva o úvere. Vyslovil názor, že v žiadnom prípade teda nemožno hovoriť o RPMN v neprospech spotrebiteľa, a teda úver nemôže byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej vyslovil názor, že zmluva o úvere obsahuje informácie o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a rovnako aj o jednotlivých splátkach úveru a zároveň žalobca mal pri podpise zmluvy vedomosť o dátume splatnosti každej jednej splátky a o dátume poslednej úverovej splátky. Uviedol, že neoddeliteľnú prílohu zmluvy o úvere tvorí splátkový kalendár a tento veľmi prehľadným a jasným spôsobom uvádza výšku splátok, počet splátok, ako aj termíny splátok (dátum splatnosti) prvej a poslednej splátky. Žalobca už pri podpise zmluvy o úvere mal vedomosť o dátume splatnosti každej jednej splátky a navyše aj priamo v texte zmluvy o úvere je dostatočne jasne, určito a zrozumiteľne definovaný dátum splatnosti tak prvej splátky, ako i všetkých nasledujúcich splátok a s poukazom na dojednanú dobu trvania úverovej zmluvy, resp. dojednaný počet jednotlivých splátok, je tiež zrejmý aj dátum konečnej splatnosti úveru, t.j. poslednej úverovej splátky, a to aj pre priemerného spotrebiteľa. Na záver žalovaný uviedol, že preukázal, že neboli porušené žiadne ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a iných príslušných právnych noriem, že žalobca mal dostatočný časový priestor aj po uzatvorení zmluvy o úvere, aby v domácom prostredí a poprípade aj po porade s osobou

znalou práva dospel k záveru, že uzatvoril pre neho nevýhodnú zmluvu a mal zákonnú možnosť bez ďalších následkov tento zmluvný vzťah ukončiť a že obdobný spor, v ktorom vystupoval rovnaký právny zástupca na strane žalobcu právoplatne vyhral, keď konajúci Okresný súd Zvolen žalobu v celom rozsahu zamietol a túto skutočnosť následne potvrdil i odvolací súd. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

11. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Mal za to, že žalovaný má snahu zbavovať sa zodpovednosti vyplývajúcej mu z jeho postavenia ako úverového veriteľa, ktorý poskytuje úvery prostredníctvom zastupujúceho sprostredkovateľa. Súd prvej inštancie sa komplexne zaoberal zmluvnými vzťahmi, ktoré vznikli pri kúpe motorového vozidla, pričom neopomenul širšie skutkové, ako aj právne súvislosti v predmetnom spore. Namietal, že žalovaný účelovo v priebehu celého konania, ako ani v podanom odvolaní sa nevyjadruje ku skutočnosti, prečo nevie preukázať individuálne dojednanie, na základe ktorého by bolo bezpochyby jasné, že žalovaný mal záujem financovať niečo iné ako doplatok kúpnej ceny. Zdôraznil, že jasným a určitým spôsobom prejavil záujem o financovanie doplatku kúpnej ceny, o nič ďalšie nemal a z hospodárskeho hľadiska ani nemohol mať záujem. Skutočnosť, že žalovaný financoval obstaranie vozidla nevyplýva z vykonaného dokazovania. Z predkladaných listín jasne vyplýva, že úver nebol poskytnutý na obstaranie motorového vozidla, ale bol poskytnutý na prefinancovanie zvyšnej časti kúpnej ceny vozidla vo výške 4.010,20 Eur. Mal za to, že obstaranie motorového vozidla je obsahovo širší pojem a nevyplýva zo žiadnej z listín, že by mal záujem o obstaranie motorového vozidla, ale jednoznačne vyplýva, že mal záujem o dofinancovanie zvyšnej časti kúpnej ceny. Vyslovil názor, že jedine žalovaný nesie zodpovednosť za správnosť a úplnosť všetkých povinných náležitostí v úverovej zmluve. Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie o absencii náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. že údaj o termíne konečnej splatnosti v zmluve o úvere absentuje a neobsahuje jednoznačné a presné odkazy na iné písomnosti alebo trvalé nosiče, ktoré by mali obsahovať tieto náležitosti. Poukaz na splátkový kalendár podľa názoru žalobcu je v rozpore so znením zákona o spotrebiteľských úveroch a tiež s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15. Dal do pozornosti, že po obsahovej stránke je to práve kúpna zmluva, ktorá je právne významným a záväzným dokumentom pre zmluvu o úvere. Obsah zmluvy o úvere nemožno oddeľovať od obsahu kúpnej zmluvy aj s poukazom na skutočnosť, že bez uzatvorenia kúpnej zmluvy by nebola uzatvorená ani zmluva o úvere. Obsah kúpnej zmluvy determinuje obsah zmluvy o úvere vo vzťahu k náležitosti o výške úveru a údaju o kúpnej cene za auto. Uviedol, že z jeho strany individuálne dojednanie služieb nie je možné preukázať, lebo žiadna jeho žiadosť o kúpu doplnkových služieb neexistovala a súčasne ani neexistovala požiadavka na ich prefinancovanie formou úveru. Dal do pozornosti neprijateľné podmienky demonštratívne uvedené v § 54 ods. 4 písm. t), v), w) Občianskeho zákonníka, ktoré mali byť aplikované. Na záver dal do pozornosti, že proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14Co/203/2019 bolo podané dovolanie. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal mu voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Vyslovil názor, že žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu nevnesol do konania žiadny nový argument, resp. nové tvrdenie, ale len zopakoval svoje predchádzajúce písomné a ústne podania, resp. vybral z nich časti, ktoré sa mu do jeho vyjadrenia hodili. Tvrdenie žalobcu ohľadom skutočnosti, že z vykonaného dokazovania nevyplýva, že financoval žalobcovi obstaranie vozidla považoval za účelové s cieľom nezobrať zodpovednosť za svoje konanie. Opakovane zdôraznil, že pre neho ako veriteľa zo zmluvy úvere je rozhodujúcim prejavom vôle klienta (žalobcu) získať úver uvedený v žiadosti o úver a napokon je rozhodujúcou aj samotná zmluva o úvere, ktorá jednoznačne hovorí o konkrétnej výške úveru, ktorú skutočne žalobcovi aj poskytol. Vo vzťahu k tomu, že zmluva o úvere a kúpna zmluva sú vzájomne závislými zmluvami vyslovil pochybnosť, prečo vo vzťahu k dojedanej výške úveru má mať prednosť ustanovenie v kúpnej zmluve na vozidlo. Nakoniec vyslovil názor, že skutočnosť, že rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14Co/203/2019 bol napadnutý dovolaním neznamená, že tento sa nemôže aplikovať na tento spor. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, ako navrhol v podanom odvolaní.

13. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať

pojednávania (ust. § 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, a preto podľa § 388 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil.

14. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 14.04.2020 sa žalobca proti žalovanému domáhal určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Z kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., so sídlom v Bratislave ako predávajúcim dňa 14.12.2016, ktorej predmetom bola kúpa automobilu vyplýva, že kúpna cena za automobil bola dohodnutá vo výške 5.434,-- Eur a že časť kúpnej ceny vo výške 1.423,80 Eur kupujúci (žalobca) zaplatí predávajúcemu v hotovosti pri podpise kúpnej zmluvy a zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 4.010,20 Eur bude predávajúcemu zaplatená prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere č.C. uzatvorenej medzi kupujúcim (žalobcom) a obchodnou spoločnosťou sAutoleasing SK, s.r.o., so sídlom v Bratislave (žalovaným). Zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 14.12.2016 vyplýva, že táto zmluva bola uzatvorená na obstaranie motorového vozidla za kúpnu cenu 7.113,-- Eur, s tým, že časť kúpnej ceny vo výške 1.423,80 Eur bola uhradená v hotovosti žalovaným predajcovi a celková výška poskytnutého úveru je vo výške 5.695,20 Eur. V zmluve o úvere sa žalobca zaviazal zaplatiť úver v 72. mesačných splátkach po 100,38 Eur. Ďalej si v zmluve o úvere dojednali, že žalobca zaplatí celkovú čiastku vo výške 7.227,36 Eur, výšku odplaty 8,19 %, priemernú hodnotu RPMN vo výške 15,86 %. Z časti označenej ako „Platobné podmienky“ vyplýva, že dátum splatnosti prvej splátky je jeden mesiac po prevzatí vozidla klientom od predajcu a že dátumom splatnosti ďalších splátok počnúc druhou splátkou sa rozumie deň, ktorého poradové číslo v rámci kalendárneho mesiaca zodpovedá poradovému číslu dňa prevzatia vozidla klientom od predajcu s tým, že ak takýto deň v mesiaci nie je, prípadne dátum splatnosti na jeho posledný deň. Z tejto časti zmluvy o úvere zároveň vyplýva, že poplatky za úkony notára spojené so záložnou zmluvou vo výške 114,80 Eur s DPH hradí klient, výška výpožičnej úrokovej miery je 8,188391 % p.a., výška RPMN v deň uzavretia zmluvy o úvere je 8,5 %. Z časti označenej ako „Závazky zmluvných strán a ďalšie informácie“ vyplýva, že výška jednotlivých splátok je uvedená aj v Splátkovom kalendári, ktorý tvorí prílohu a je neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy. Uvedená časť zmluvy o úvere obsahuje aj informácie o právach podľa § 15 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom z tejto časti vyplýva, že úverová zmluva je zmluvou o viazanom spotrebiteľskom úvere, ktorá je dojednaná výhradne na financovanie kúpy vozidla. Zo spoločných a záverečných ustanovení zmluvy o úvere vyplýva, že práva a povinnosti zmluvných strán podľa tejto úverovej zmluvy a prípadných ďalších zabezpečení zriaďovaných touto zmluvou, sa ďalej riadia podmienkami, ktoré sú prílohou a neoddeliteľnou súčasťou každej zo zmlúv a spolu s nimi tvoria obsah jednotlivých zmlúv. Prílohou zmluvy o úvere boli splátkový kalendár a všeobecné obchodné podmienky úverov poskytovaných spoločnosťou s Autoleasing SK, s.r.o. Zo splátkového kalendára zo dňa 14.12.2016 vyplýva, že prvá splátka bola splatná dňa 14.01.2017, ďalšie mesačné splátky boli splatné 14. deň v mesiaci a posledná splátka bola splatná dňa 14.12.2022. Zo žiadosti o úver na dopravnú techniku pre fyzické osoby nepodnikateľov zo dňa 13.12.2016 odvolací súd zistil, že žalobca žiadal o poskytnutie úveru na kúpu vozidla za kúpnu cenu 7.119,-- Eur, s tým, že časť kúpnej ceny vo výške 1.423,80 Eur uhradil u dodávateľa a výška úveru predstavuje sumu 5.695,20 Eur. Z faktúry vystavenej spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., Bratislava zo dňa 14.12.2016 vyplýva, že predávajúci žalobcovi vyfakturoval sumu 7.119,-- Eur pozostávajúcu z kúpnej ceny vozidla vo výške 5.434,-- Eur, J. vo výške 499,-- Eur, XXX,-- vo výške 196,-- Eur, U. vo výške 165,-- Eur, XXX,-- vo výške 565,-- Eur a XXX,-- v úvere vo výške 260,-- Eur.

15. Podľa § 385 ods. 1 CSP na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

16. Citované ustanovenie § 385 ods. 1 CSP nepovažuje za nutné, aby sa spravidla vždy nariaďovalo pojednávanie. Zakotvilo pravidlo, podľa ktorého je odvolací súd povinný nariadiť pojednávanie iba v tomto ustanovení vymenovaných prípadoch, t.j. ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a ak to vyžaduje dôležitý verejný záujem. O tom, či je potrebné vo veci zopakovať alebo doplniť dokazovanie, rozhoduje výhradne odvolací súd.

17. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v predmetnej veci vykonal vyčerpávajúce dokazovanie a skutkové zistenia ohľadne určenia, či spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere je bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nepovažoval za potrebné zopakovať ani dopĺňať vykonanie dokazovania, a preto podľa § 385 ods. 1 CSP dospel k záveru, že nie je potrebné

na prejednanie odvolania nariadiť pojednávanie. Odvolací súd zároveň uvádza, že pri rozhodovaní o odvolaní žalovaného neaplikuje žiadne ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré pri doterajšom posúdení nebolo použité a bolo by pre rozhodnutie vo veci rozhodujúce. Odvolací súd preto nepovažoval za potrebné vyzvať strany sporu podľa § 382 CSP, aby sa vyjadrili k použitiu iného právneho predpisu. Odvolací súd v predmetnej veci nezistil ani existenciu dôležitého verejného záujmu, pretože určenie, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere sa týka ochrany práv a právom chránených záujmov len sporových strán v tomto konkrétnom konaní.

18. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

19. Podľa § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami..

20. Podľa § 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

21. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), g), k), l) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

22. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

23. Podľa § 15 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

24. Podľa § 15 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere pri zmluvách, ktoré podľa odseku 1 tvoria obchodný celok,

a) predávajúci tovaru alebo poskytovateľ služby je zároveň veriteľom alebo

b) veriteľom je tretia osoba a

1. veriteľ využíva služby predávajúceho tovaru alebo poskytovateľa služieb pri uzatváraní alebo príprave zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo

2. konkrétny tovar alebo poskytnutie konkrétnej služby je výslovne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

25. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie správne posúdil zmluvu o úvere uzavretú medzi žalovaným a žalobcom ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a súčasne aj ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd sa tiež stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že vzhľadom na to, že z obsahu zmluvy o úvere vyplývala vôľa žalobcu uzatvoriť túto zmluvu za účelom financovania časti kúpnej ceny motorového vozidla, ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere podľa § 15 zákona o spotrebiteľských úveroch a § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka..

26. Odvolací súd sa však nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že zmluva o úvere je v časti čo do poskytnutia úveru prevyšujúceho časť kúpnej ceny motorového vozidla, ktorá mala byť financovaná týmto úverom neplatným právnym úkonom podľa § 37 v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalovaného uvedeným v odvolaní, že aj napriek tomu, že zmluva o úvere a kúpna zmluva sú vzájomne závislými zmluvami, nie je zrejmé, prečo vo vzťahu k dojednanej výške úveru má mať prednosť ustanovenie uvedené v kúpnej zmluve, a to, že výška úveru má predstavovať rozdiel medzi dohodnutou kúpnu cenou za motorové vozidlo vo výške 5.434,-- Eur a časťou kúpnej ceny vo výške 1.423,80 Eur, ktorú žalobca uhradil v hotovosti s tým, že zostávajúca časť kúpnej ceny vo výške 4.010,20 Eur, ktorá mala byť uhradená prostredníctvom predmetného úveru, má predstavovať aj celkovú výšku poskytnutého úveru na základe predmetnej zmluvy o úvere. Z obsahu predmetnej zmluvy o úvere jednoznačne vyplýva celková výška dohodnutého spotrebiteľského úveru 5.695,20 Eur, pričom išlo o účelovo viazaný spotrebiteľský úver na kúpu motorového vozidla. Toto zmluvné dojednanie však podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné aj vzhľadom na vzájomnú závislosť úverovej zmluvy a kúpnej zmluvy vykladať aj s ohľadom na vystavenú faktúru, ktorou bol fakturovaný predaj motorového vozidla, ktoré bolo predmetom kúpnej zmluvy vrátane J.TT J. O. a X.XXX,-- v úvere s tým, že celková fakturovaná suma spolu s týmito ďalšími produktami bola v celkovej výške 7.119,-- Eur, čo korešponduje s kúpnu cenou motorového vozidla uvedenou v zmluve o úvere. Túto faktúru žalobca prevzal najneskôr v čase podpísania zmluvy o úvere, pričom túto faktúru aj osobne podpísal. V prípade, ak žalobca nemal záujem o tieto ďalšie produkty, ktoré mu boli poskytnuté v súvislosti s kúpnu zmluvou, nemal s uzavretím týchto zmlúv za takýchto podmienok súhlasiť. V prípade, ak žalobca nesúhlasil s výškou poskytnutého úveru vyplývajúcou zo zmluvy o úvere, resp. nemal záujem o ďalšie produkty, bolo na rozhodnutí žalobcu, či bude súhlasiť s uzavretím takejto zmluvy o úvere. Zároveň zo zmluvy o úvere vyplýva, že žalobca bol oprávnený odstúpiť od úverovej zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo

dňa uzatvorenia úverovej zmluvy, pričom aj zo štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že žalobca bol o možnosti odstúpenia od zmluvy o spotrebiteľskom úvere v lehote 14 kalendárnych dní poučený. V týchto informáciách je tiež uvedená celková výška poskytnutého spotrebiteľského úveru vo výške 5.695,20 Eur, t.j. v rovnakej výške ako v zmluve o úvere. Odvolací súd preto dospel k záveru, že v zmluve o úvere je uvedená správna celková výška poskytnutého úveru vo výške 5.695,20 Eur, ktorá výška súhlasí aj s výškou úveru uvedenou v žiadosti o úver zo dňa 13.12.2016. Súd prvej inštancie preto dospel k nesprávnemu záveru, že v zmluve o úvere je nesprávne uvedená celková výška spotrebiteľského úveru, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

27. Vzhľadom na to, že celková výška spotrebiteľského úveru bola v zmluve o úvere uvedená správne vo výške 5.695,20 Eur, odvolací súd dospel k záveru, že výška RPMN uvedená v zmluve o úvere bola počítaná správne z tejto výšky poskytnutého úveru. Súd prvej inštancie preto v tejto časti dospel k nesprávnemu záveru, že výška RPMN v zmluve o úvere je uvedená nesprávne a aj z tohto dôvodu je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

28. Odvolací súd sa tiež nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Odvolací súd zo zmluvy o úvere zistil, že žalobca sa v tejto zmluve zaviazal splácať úver v počte 72 splátok s tým, že dátum splatnosti prvej splátky si dohodli na jeden mesiac po prevzatí vozidla žalobcom a splatnosť ďalších splátok dohodli v deň, ktorého poradové číslo v rámci kalendárneho mesiaca zodpovedá poradovému číslu dňa prevzatia vozidla žalobcom od predajcu. Zároveň zo splátkového kalendára zo dňa 14.12.2016, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere vyplýva termín prvej splátky úveru dňa 14.01.2017, splatnosť ďalších splátok úveru 14. deň v mesiaci a termín konečnej splatnosti úveru na deň 14.12.2022, pričom žalobca tento splátkový kalendár podpísal. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42-15, Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej zo dňa 9. novembra 2016, ktorý uviedol, že zmluva o úvere nemusí byť vyhotovená v jedinom dokumente, ale všetky náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Vzhľadom na to, že zmluva o úvere obsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti úveru a splátkový kalendár je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, odvolací súd dospel k záveru, že zmluva o úvere obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie preto aj v tejto časti dospel k nesprávnemu záveru, že v zmluve o úvere sa nenachádza žiadna zmienka, kde by sa mal nachádzať údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a že táto náležitosť nie je v zmluve uvedená a dojednaná a aj z tohto dôvodu, že je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

29. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovaným obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu zamietol.

30. O trovách prvoinštančného a odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP, v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v prvoinštančnom aj v odvolacom konaní úspech plnom rozsahu. Odvolací súd preto žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

31. O výške náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

32. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).